
De Heere werkt door Zijn Woord en door Zijn Geest!

Jes.55:10-11

'Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrengt en uitspruikt, en zaad geeft den zaaiër, en brood den eter; Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.'

Ef.3:20-21

'Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt, Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.'

Gouda, 9 augustus 2010

In Psalm 66 vers 2 en 16 vinden we de volgende woorden: *'Psalmzingt de eer van Zijn Naam; geeft eer aan Zijn heerlijkheid.'* En: *'Kom, hoor toe, allen die God vreest en ik zal vertellen wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft.'* Deze woorden hebben we onder andere overdacht tijdens een bijbelstudie op het Gezinskamp in Someren, waar we deze week geweest zijn. De essentie van deze psalm is, dat het kijken naar wat God doet, je doet beseffen hoe groot en trouw God is en dat Hij het waard is om daarom onze lof en aanbidding te ontvangen. Er was tot op die dag al genoeg om voor te danken en dat was ook merkbaar tijdens het avondprogramma (muziekavond), waarin we samen lofliederen zongen en luisterden naar allerhande prachtige liederen. We voelden ons dankbaar en blij, onder andere vanwege de fijne bijbelstudies en de uitwerking daarvan op de mensen om ons heen en voor ons kon het kamp niet meer stuk.

Niemand had echter kunnen vermoeden wat we op de avond daarna, de traditionele slotavond, samen zouden meemaken (Ef.3:20). We willen hier iets van delen met jullie, als dank aan God, als lofprijzing op Zijn geweldige liefde en kracht. We hopen en bidden dat dit getuigenis ieder die het leest zal bemoedigen en dat het ons zal motiveren om steeds vrijmoedig te getuigen van het Evangelie van onze God, zodat daardoor Zijn koninkrijk zal worden uitgebreid.

Nadat we op de slotavond gebeden hadden om de leiding en zegen van de Heere, werden we stil van het getuigenis van enkele tienerjongens, die voor alle aanwezigen vertelden hoe de Heere de avond daarvoor hun hart zo had aangeraakt, dat ze Hem hadden mogen aannemen als hun Redder. Dit getuigenis werd door de Heere mede gebruikt om een kettingreactie van zondebesef en de behoefte om te getuigen op te wekken bij vele aanwezigen, jong en oud. En zodoende hebben we voor het eerst in ons leven ervaren om aanwezig te zijn te midden van een opwekking. Dat is de beste omschrijving die we ervoor kunnen bedenken; een opwekking op dit gezinskamp. Dat het niet slechts ging om een emotionele opwelling (we waren natuurlijk wel een beetje moe aan het einde van het kamp) bleek uit de uitwerking van dit getuigenis. Eerlijkheid, het eren van God en betrokkenheid op de ander ontstaan normaliter niet als mensen moe beginnen te worden.

Toen een heel aantal jongeren en medewerkers met de zaal gedeeld hadden hoe ze de roepstem en de aanwezigheid van de Heere deze week ervaren hadden en welke nood ze op hun hart hadden voor de anderen, kwamen er vele vaders en moeders naar voren. Mensen die normaliter nooit voor een zaal zouden durven spreken, stonden op en vertelden vrijmoedig wat ze op hun hart hadden. Er werden openlijk zonden beleden tegenover kinderen. Zowel het verdriet als de blijdschap waren voelbaar. Bijbelgedeelten werden voorgelezen en bijbelse ervaringen van zondebesef en schuldbelijdenis werden werkelijkheid onder ons. Ouders sloten hun kinderen publiekelijk in de armen en een paar ouderparen mochten in blijdschap de conclusie trekken dat deze week al hun kinderen tot geloof gekomen waren. Het was zo mooi om te zien dat de jongeren die aangeraakt werden door Gods Geest als eerste hun ouders opzochten, niet alleen om dat met hen te delen en vergeving te vragen voor hun gedrag, maar ook om met ouders te bidden als die nog niet gered waren. Een broeder werd door de Geest geleid om krachtig te spreken over het gezin en de verantwoordelijkheden die we als echtgenoten en ouders hebben tegenover elkaar en onze kinderen. Iedere bijdrage riep weer nieuwe reacties op. Er was een enorme passie om elkaar tot Jezus te leiden en een krachtig appèl om te gaan leven naar Gods wil en te breken met zonden. Tussendoor werd er regelmatig gebeden en gezongen. En zo ging het wel drie uur lang door.

De harten waren de hele week al voorbereid door het Woord van God en we hebben ook veel om de doorwerking van Gods Geest gebeden. De Heere heeft gehoord en Zijn Woord waar gemaakt (Jes.55:11)! Binnen 24 uur kwamen er ca. 30 mensen tot geloof, jong en oud. Nadat we de Heere met liederen geloofd hadden, bleven we bij elkaar in de zaal en vormden we als ouders en volwassenen een grote kring rondom de kinderen en jongeren. Verschillende mensen deden voorbede voor de kinderen, om bekering en om kracht voor hen om de nieuwe generatie te kunnen worden die van Gods koninkrijk zal getuigen en het werk zal voortzetten. Het was een machtig moment, waar veel autoriteit en kracht van uit ging. Hierna riepen we elkaar op om verder te gaan met bidden in kleine groepen of met z'n tweeën. Ouders en kinderen zochten elkaar op en gingen samen op de knieën. Anderen baden met de mensen die daar behoefte aan hadden. Er was niet alleen vrijmoedigheid om gebed te vragen, maar ook om hierin te dienen. Het was ontroerend hoe ook tieners het initiatief namen om te gaan bidden met mensen die ze tegen kwamen en die nog niet gered waren.

Als gezin zijn we enorm vervuld met blijdschap dat we dit mee mochten maken en hierin ook mochten dienen met het Woord, gebed, muziek en het getuigenis van ons gezin. We zijn dankbaar dat we al jaren als gezin mogen leven voor God. We zijn erg blij dat onze kinderen dit hebben mogen meemaken. Het was voor hen een overweldigende ervaring, die niet alleen ons, maar ook hen weer motiveert voor de taak die we hebben in de wereld en in de kerk, in onze gemeente. Iedere keer beginnen ze er weer over wat er is gebeurd en ze vragen zich hardop af of het wel 'goed' is met hun vrienden en vriendinnen met wie ze al zo lang goed contact hebben. Ze nemen zich voor om dit bespreekbaar te gaan maken. We zien er naar uit hoe de Heere hen verder gaat gebruiken. De eerste met wie we dit verhaal mochten delen, was met onze moslimbuurvrouw. Laten we niet de mensen selecteren tegen wie we iets willen vertellen van God, maar gewoon getuigen tegen de mensen die we tegenkomen, in het besef dat God ons wil gebruiken als schakels in een proces. Het kamp was voor velen de laatste schakel en het is heerlijk om zo'n moment met elkaar mee te maken. Maar hieraan gaan vaak veel schakels vooraf en daarom is het zo belangrijk dat we bereid zijn om Gods Woord te zaaien en dat we een leesbare brief van Christus zijn, gewoon in onze straat en tussen de mensen met wie we omgaan.

De ervaring om op een kamp dit alles met elkaar mee te maken gaat voorbij. Het gevoel houdt meestal niet zolang stand als je weer in de realiteit van het leven stapt. En daarom is het zo belangrijk om elkaar te wijzen op dat wat nooit verandert: Het Woord van God. De uitbreiding van Gods koninkrijk zal bevochten worden door de boze en zijn machten, in verleiding en zonde, in het huwelijksleven en in het gezinsleven, in de gemeenten. We hebben het Woord gekregen als een zwaard van de Geest, om daarmee aanvallen te weerstaan (Ef.6:17). Het aannemen van de Heere Jezus als Redder moet gevolgd worden door de dagelijkse keuze om je leven onder Zijn heerschappij te stellen. Het Woord van God is ook krachtig genoeg om door barrières heen te breken die er in mensenlevens kunnen zijn. Het Woord maakt ons gezond en geeft licht over ons leven (Ps.119:105). Het Woord is Christus zelf, die in leesbare vorm naar ons toe komt (Joh.1:14).

We willen dit bericht afsluiten met de woorden uit 2Kor.5:17-21.

'Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.'

Soli deo gloria!!!

Bastin en Colinda Romijn